

Det har ikke noget at gøre med, at vi vil forhindre mangfoldigheden. Vi tvivler ikke på, at det er det, man ønsker med det, men vi tror bare på, at det har den modsatte effekt; at man begrænser mulighederne for at lave forskellige løsninger i forskellige kommuner, som har forskellige betingelser at leve under.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget. Det er en fortsættelse af Venstres og Konservatives bestræbelser af mangfoldig art med at omdanne hele den offentlige sektor til en købmandsbutik.

Vi kan heller ikke støtte forslaget, fordi det er med til at styrke den ulykkelige udvikling, der er i en lang række af landets kommuner, at man opsplitter hjælpen til de ældre i hjemmet.

Man har i virkeligheden mange steder omdannet den ældres hjem til en banegård, hvor der så kommer en susende, der skal gøre rent, fra et privat rengøringsfirma, lynende hurtigt og ud igen. Så kommer der en susende med maden, smider maden, af sted, ud igen. Så kommer der en nede fra den lokale købmand, som er blevet hyret som privat indkøbshjælp, og så endelig kommer der en kommunal hjemmepleje. Hvor der altså er et mylder af forskellige mennesker, som alle sammen har hver deres arbejdsgiver og derfor heller ikke har nogen særlig interesse i at arbejde sammen, men som alle sammen kan varetage lige præcis deres arbejdsgivers tarv og ønsker.

Den ældres ønsker, den ældres mulighed for at få indflydelse på, hvad der bliver lavet i hjemmet, forsvinder mere og mere, fordi det hele sådan bliver delt op. Det bliver splittet op i forskellige ydelser, i stedet for at man har én eneste målsætning, som er, at man tager udgangspunkt i, hvad den ældres behov er, og så tilrettelægger man sin indsats i et samarbejde med den ældre for at sørge for, at det bliver bedst muligt og til størst mulig gavn og fornøjelse og giver den hjælp, der er brug for.

Sådan er virkeligheden desværre ikke. Den går i den anden retning. Den går også i den retning, at man skærer ned. Rengøring hver 14. dag. Ja, mennesker, der gerne vil bo i et rent hjem, må se nullermændene vokse, fordi der er skåret ned, for at hjemmehjælpen kan komme til at passe i omfang til, hvad der er råd til i kommunekassen. Eller hjælp til vask hver 4. uge. Ja, hvis man ønsker at skifte undertøj daglig, så skal man altså have 28 sæt undertøj for at kunne få det til at slå til, til næste gang der kommer

vask, hvis den altså ikke bliver udsendt, fordi der er skåret og der ikke er nogen vikar.

Og så synes jeg også, at man, når man har sådan et forslag her, helt ser bort fra, hvad hjemmehjælperen er for en person. Det er jo en fagligt uddannet person, det er jo ikke bare en rengøringshjælp. Det er en fagligt uddannet person, som samarbejder med de andre grupper i kommunen, som har et kollegialt fællesskab, og som sammen med kollegerne diskuterer, i hvert fald hvis det er en god kommune, hvad fru Jensen har brug for, hvad hr. Pedersen har brug for, og som hele tiden også er det, vi kan kalde trykhedsøjne, kommunens øjne ude, ikke til kontrol, men til at være opmærksom: »Prøv nu at se, nu er hun lige kommet hjem fra hospitalet, nu skal der mere hjælp«, »nu er han blevet lidt ringere, nu skal han have mere hjælp«, »nu er rekonvalescensen overstået, nu behøver vi ikke så meget hjælp«, hele tiden at kunne tilpasse og afpasse ud fra, hvad den ældre har brug for, og ikke ud fra et eller andet skema og ikke ud fra en kontrakt, der er lavet af et privat firma.

For det er jo også konsekvensen. Når man bringer private aktører ind her, reguleres det jo ikke ud fra, hvad kommunen beslutter, at de synes, der skal til. Nej, så reguleres det jo først og fremmest ud fra, hvad der er lavet af kontrakt og dermed den ufleksibilitet.

Jeg vil også gerne sige til de borgerlige forslagsstillere, hvis de vil høre på ordførerne, at det jo giver ufleksibilitet, hver eneste gang man skubber en kontrakt ind. Og det er jo det, man gør her, en kontrakt med dem, der vil gøre rent, en kontrakt med dem, der vil levere indkøb, en kontrakt med den ene og den anden og den tredje og så endelig en enkelt kommunalt ansat.

Det er simpelt hen med til, at systemerne stivner. Og det er med til at gøre det meget mere ufleksibelt ikke at have mulighed for også at tilbagemelde til kommunen, til de andre faggrupper, hvad der er brug for. Det er også den socialfaglige indsats, der forringes, når man på den her måde ønsker at få splittet tingene op.

Der skal samarbejdes med sagsbehandleren fra pensionskontoret, der skal samarbejdes med praktiserende læger, med hjemmesygeplejersken, med ergo- og fysioterapeuter og alle de andre; der er til rådighed i den velfungerende kommune for at sørge for, at de ældre får den pleje, de har brug for.

Vi skal også have – det var jeg jo inde på før – en anderledes indretning af måden, det gøres på, nemlig med meget større mulighed for den